

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.899 van 24 juni 1997
in de zaak A. 72.210/VII-14.945.**

In zake : Lucien CUVELIER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. VAN HEUVEN,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Koning Leopold I-straat 19

tegen :

Het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 80.

tussenkomen partij :

de n.v. AGRISTO POTATO PROCESSING,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Lucien CUVELIER op 25 november 1996 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 27 september 1996 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling houdende verwerping van de beroepen tegen het besluit van 28 maart 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij de milieuvergunning bij aktenaam werd verleend aan de n.v. AGRISTO POTATO PROCESSING om haar inrichting gelegen te Harelbeke (Hulste), Waterstraat 19, te veranderen door uitbreiding met een zandvang met een capaciteit van 300 m³;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. BAERT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 april 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 april 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. VAN HEUVEN die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat B. BRONDERS, die verschijnt voor de verwerende partij, van Advocaat P. FLAMEY en van Advocaat P. ROTSAERTS die, loco Advocaat L. OCKIER verschijnen voor de tussenkomende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur J. BAERT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat de n.v. AGRISTO POTATO PROCESSING met een verzoekschrift van 16 december 1996 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift het volgende doet gelden :

"2. Naar de mening van verzoekster kan de zandvang niet losgezien worden van de exploitatie van AGRISTO in haar geheel. Staat in de bestreden beslissing niet zelf te lezen dat de zandvang moet beschouwd worden als een onderdeel van het aardappelverwerkingsproces (pag. 12, alinea 2)?

Ook in het Ministerieel Besluit houdende weigering van de bouwvergunning aan AGRISTO dd. 6 mei 1996 wordt uitdrukkelijk aangegeven dat de zandvang niet losgezien kan worden van het grote project tot aanzienlijke uitbreiding van de bestaande vestiging, die 'verder ruimtelijke draagkracht' van de omgeving overschrijdt.

3. Welnu, de exploitatie van AGRISTO veroorzaakt voor de omwonenden, in het bijzonder voor verzoeker

die in de onmiddellijke nabijheid woont aan de hooftoegangsweg van het bedrijf een buitengewone milieuhinder. Deze kan als volgt worden beschreven :

a. Geurhinder

Het aardappelverwerkingsproces geeft aanleiding tot een scherpe, onaangename geur. De realiteit van de klachten van de omwonenden wordt erkend in het milieuvergunningsbesluit van 23 februari 1995 :

- er worden nog regelmatig hoge pieken van bakovenlucht waargenomen (bladzijde 12);
- de beluchtings- en slipstockage bekkens veroorzaken geurhinder, terwijl het niet 'evident' is dat hieraan kan worden verholpen (bladzijde 12 en 15);
- uit diverse politieverlagen blijkt dat de buurtbewoners hun ongenoegen hebben geuit over onuitstaanbare geurhinder, ingevolge aanhoudende sluikstortingen (bladzijde 13 en 15);

b. Geluidshinder

Er is een bijzondere geluidsoverlast door het vrachtwagenverkeer, hetgeen ook in zoveel woorden bevestigd wordt in de geschorste milieuvergunning dd. 31 juli 1995.

c. Verkeerssituatie

De verkeerssituatie rondom AGRISTO is ronduit dramatisch te noemen (zie ook de bestreden beslissing). Zeker verzoeker die woont aan de Waterstraat - welke de belangrijkste toegangsweg tot AGRISTO - ondervindt hiervan de nadelen. De verkeersproblematiek is bijzonder schrijnend door het feit dat er elke dag een 40 tot 50 10- en 20 tonners de smalle Waterstraat moeten gebruiken voor de aan- of afvoer naar AGRISTO, terwijl een bijkomende drukte wordt veroorzaakt door de andere diensten van en naar het bedrijf.

Volgende problemen stellen zich :

- een grote verkeersonveiligheid met gevaar voor de omwonenden;
- het hinderen van het plaatselijk verkeer;
- het kapotrijden van de smalle wegen;
- de stellige geluidshinder veroorzaakt door het verkeer;

4. Al deze problemen stellen zich reeds op vandaag en zullen onvermijdelijk uitbreiding nemen bij een verdere - substantiële - uitbreiding van AGRISTO.

5. In(dien) Uw Raad zou aanvaarden dat de akteneeming van de zandvang los beschouwd moet worden van de overige procedures tot regularisatie van de bestaande toestand en tot uitbreiding, ten zeerste quod non, dan zou dit de poort wijd open zetten voor misbruiken. Het zou dan volstaan opeenvolgende en telkens 'kleine' uitbreidingen aan te vragen die elk op zich

misschien niet abnormaal hinderlijk zouden zijn, maar in een samengang beschouwd uiteraard wel.

6. Hoe dan ook is verzoeker de mening toegedaan dat zelfs de aangevraagde zandvang op zich reeds dermate hinderlijk is dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel met gemak kan aangetoond worden.

a. Geurhinder

Verzoeker stipt aan dat het deels gaat om een regularisatievergunning, waaromtrent verwerende partij schrijft :

'Dat thans reeds een put in de grond is gegraven op de plaats waar de zandvang gepland is en die op dit ogenblik dezelfde functie vervult. Dat ter plaatse bij warme weersomstandigheden kon worden vastgesteld dat de zandvang geen geurhinder verspreidt in de omgeving.'

Deze bewering staat nochtans in schril contrast met het proces-verbaal van overtreding dd. 7 september 1995 van het Bestuur Milieuspectie :

'Achteraan het bedrijf is een tijdelijke zandvanger geconstrueerd, waarvoor er geen milieuvergunning afgeleverd is. Ter gelegenheid van het verhoor nopens deze aangelegenheid op 28 september 1995 bleek dat het water in de zandvanger anaërobe was. Anaërobe afvalwater in dergelijke zandvangers leidt vaak tot ernstige geurproblemen voor de omwonenden.'

Verzoeker mag in rede vrezen dat de zandvanger die het voorwerp uitmaakt van de milieuvergunningsaanvraag 'ernstige geurproblemen' kan veroorzaken.

b. Verkeershinder

Verwerende geeft in de bestreden beslissing zelf aan dat de hinder zich 'vooral situeert op het vlak van de verkeershinder', maar dit zou geen voldoende reden zijn om de melding van de zandvang te weigeren. De weigering van de melding zou de bestaande hinder immers niet verminderen.

Het spreekt vanzelf dat de aanleg, het onderhoud en de exploitatie van een milieuvergunde zandvang noodzakelijk leidt tot een verkeers-toename in een reeds gesatureerde en hinderlijke verkeerssituatie zodat ook op dit punt een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bewezen kan worden in rechtstreekse relatie tot de zandvang.

7. Tenslotte is verzoeker de mening toegedaan dat de vergunde zandvang een verdere aanslag betekent op zijn leefsituatie zoals deze reeds nu beschadigd wordt door de bestaande exploitatie van de inrichting van AGRISTO.

8. Besluit

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is bewezen";

Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt :

"Verzoekende partijen voeren aan dat zij geurhinder, geluidshinder en verkeersmoeilijkheden ondervinden van de inrichting.

Veeleer lijken deze aangevoerde(n) nadelen betrekking te hebben op de gehele inrichting, en niet op het onderdeel dat bij het bestreden besluit werd vergund, zodat van geen causaal verband kan worden gesproken tussen de bestreden beslissing (exploitatie van een zandvang) en het ondergaan van het aangevoerde nadeel door verzoekende partij.

Integendeel biedt de exploitatie van de zandvang een aantal positieve effecten en niet in het minst op mogelijke geurhinder. De peldeeltjes van de aardappelen zullen door een zeef uit het waswater worden gehaald vooraleer het over de zandvang zal worden gestuurd, zodat wordt vermeden dat vergistbare bestanddelen in de zandvang terechtkomen en geurhinder veroorzaken.

Overigens, is het beweerde nadeel niet ernstig, wanneer zelfs bij warme weersomstandigheden werd vastgesteld dat de zandvang geen geurhinder verspreidt in de omgeving.

Tot slot dient gesteld dat niet kan worden ingezien hoe de exploitatie van de zandvang enige invloed kan hebben op de verkeerssituatie in de omgeving";

Overwegende dat de tussenkomende partij dienaangaande stelt :

"17. Verzoeker is er zich blijkbaar van bewust dat het besluit dat hij aanvecht hem geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent.

Hij begint met te stellen dat de zandvang een onderdeel van aardappelverwerkingsproces is om daaruit af te leiden dat hij als nadeel kan aanvoeren, datgene wat hij meent te ondervinden van de exploitatie van het bedrijf.

Deze redenering zou nog kunnen gevolgd worden wanneer het vergunde aardappelverwerkingsproces zonder de zandvang niet zou kunnen werken. Dat is evenwel niet het geval. Zonder zandvang, zal de grond die bij het wassen van de aardappelen gescheiden wordt enkel verder naar de vergunde waterzuiveringsinstallatie gaan, dat is alles.

18. De verzoekende partij dient bijgevolg uit te leggen welk nadeel zij meent te lijden doordat de grond niet langer naar de waterzuiveringsinstallatie gaat, maar afgescheiden wordt.

Er wordt niet beweerd daardoor een nadeel te lijden. Dit bevreedt des te meer aangezien verzoeker niet nalaat van te benadrukken (blz. 6, 1ste alinea van de vordering) dat het naar zijn mening om een regularisatie gaat van een reeds bestaande toestand. Zoals hoger reeds aangegeven is er geen vergunnings- of meldingsplicht, zodat er hier geen sprake kan zijn van een toestand die regularisatie behoeft.

Verzoekende partij geeft op bladzijde 6 (5de alinea) van zijn vordering overigens toe dat hij geen nadeel lijdt (wij onderstrepen) :

'Verzoeker mag in rede vrezen dat de zandvanger die het voorwerp uitmaakt van de milieuvergunningsaanvraag 'ernstige geurproblemen' kan veroorzaken.'

In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, stelt de Milieuinspectie in zijn proces-verbaal van 7 september 1995 helemaal niet dat er geurhinder is. De inspectie stelt, zoals verzoeker trouwens zelf aanhaalt, enkel :

'Anaërobe afvalwater in dergelijke zandvangers leidt vaak tot ernstige geurproblemen voor omwonenden.'

Met al die beweringen heeft de verzoekende partij nog niet uitgelegd in wat dit beweerde nadeel verschilt van de gevolgen van het vergunningsbesluit van de bestendige deputatie van 23 februari 1995.

Het nadeel dat verzoeker beweert te kunnen lijden is bijgevolg duidelijk geen nadeel dat voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

19. Verzoeker beweert door de zandvang alleen verkeershinder te zullen ondervinden. Het enige wat hij daarover aanvoert is dat de zandvang noodzakelijkerwijze leidt tot de verkeerstoename in een reeds gesatureerde en hinderlijke verkeerssituatie.

Nu, zoals verzoeker zelf aangeeft, de zandvang er al is, bevreedt deze bewering van verzoeker weerom. Uit zijn vordering kan immers enkel worden afgeleid dat hij geen verkeerstoename gemerkt heeft.

Er zal ook geen verkeerstoename zijn. Wanneer de grond niet afgescheiden wordt, gaat hij immers naar de waterzuiveringsinstallatie, waar hij enkel het slib van deze installatie aandikt. Hoe sneller het slib aandikt, hoe meer vrachten er nodig zijn om het af te voeren.

20. Dat de verzoekende partij zeer goed beseft dat de zandvang haar geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent blijkt duidelijk uit de voorlaatste alinea van bladzijde 5 van haar vordering, alwaar zij schrijft (wij onderstrepen) :

'In Uw Raad zou aanvaarden dat de akteneming van de zandvang los beschouwd moet worden van de overige procedures tot regularisatie van de bestaande toestand en tot uitbreiding, ten zeerste quod non, dan zou dit de poort wijd openzetten voor misbruiken. Het zou dan volstaan opeenvolgende en telkens 'kleine' uitbreidingen aan te vragen die elk op zich misschien niet abnormaal hinderlijk zouden zijn, maar in een samengang beschouwd uiteraard wel.'

21. In ieder geval is het door de verzoekende partij aangevoerde nadeel niet ernstig, precies omdat voor zover het aanwezig zou zijn, het niet anders zou zijn wanneer de grond zoals vroeger naar de vergunde waterzuiveringsinstallatie zou gaan";

3.2. Overwegende dat deze schorsingsvoorwaarde niet is vervuld om de hieronder uiteengezette redenen :

3.2.1. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet voortvloeien uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

Weliswaar kan bij de beoordeling van het nadeel voortspruitend uit een vergunning voor de verandering van een bestaande inrichting rekening gehouden worden met de hinder die reeds moet gedoogd worden van hetgeen eerder werd vergund, hetgeen tot een verlaging van de tolerantiedrempel kan leiden, doch dit neemt niet weg dat ook de bestreden vergunning op zichzelf beschouwd een substantieel nadeel moet berokkenen aan de verzoekende partij.

3.2.2. Verzoeker toont met zijn betoog niet aan dat de exploitatie van de bestreden zandvang tot een toename, laat staan een wezenlijke toename, van de verkeershinder dreigt aanleiding te geven.

3.2.3. Het door verzoeker geciteerd proces-verbaal van 7 september 1995 van de milieuinspectie stelt niet vast dat het water in de zandvang geurhinder veroorzaakt.

Daartegenover staat volgende passus uit het bestreden besluit :

"Overwegende dat de peldeeltjes van de aardappelen door een zeef uit het waswater worden gehaald vooraleer het waswater over de zandvang wordt gestuurd; dat hierdoor wordt vermeden dat vergistbare bestanddelen in de zandvang terechtkomen en eventueel geurhinder zouden veroorzaken; dat thans reeds een put in de grond is gegraven op de plaats waar de zandvang gepland is en die op dit ogenblik dezelfde functie vervult; dat ter plaatse bij warme weersomstandigheden kon worden vastgesteld dat de zandvang geen geurhinder verspreidt in de omgeving".

Verzoekers betoog weerlegt deze overweging niet.

3.2.4. Verzoeker toont bijgevolg geen ernstig nadeel aan dat voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit;

4. Overwegende dat het niet vervuld zijn van voormelde schorsingsvoorwaarde volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. AGRISTO POTATO PROCESSING in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig juni 1900

zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was
samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M.-R. BRACKE.